

האם רימה "בנק ישראל" את ועדת בייסקי? מיה ידענה גלילה?

אלוהים אוהב

(המשך מעמוד 21)

מבלבלת. פורטניית מבפנים, ומקרניה סכס בלי כיסוי כלפיחיוץ.

בחול' מתלבשים באופן פחות דרמטי ומגרה, אבל עושים הרבה יותר.

אין בארץ איפה לעשות אהבה. חדרהשינה הסרטעם ותיקרה לא" אקוסטית, המעבירה את כל הקולות ישר לחדר של הילדים.

לאנשים שמפתרים לנסות מין אחר אני מציעה לנסוע לאילת. אם הבעל פוחד מהטעם של הרגוג, אני מציעה לו לטפס קצת שמפניה על אשתו, וכך יתגבר על הפחד.

מי סכסי, לרעתה? מאיר שטרית? וג'די עוד ממשיכה לדבר על תנור חות וסיפורים מעניינים, שהיו לה, ואיך היא מציעה לכתב "לעשות את זה" עם אשה בת 35. זהו הגיל שבו מתעורר החשק המיני אצל נשים, והן מחפשות אהבה ורגש. מדברת עוד על ברבים שאמרו לפניה, ודברים שהיא מחושבת, ושבו מעלה סומק קל של מבוכה על פני היושב מולה, וכאילו לא רוצה להגיע לנושא האישי כלכך שלה, הכאב.

אומרים על הסנרל שהוא תמיד הולך יחף, ויותר יחף מג'די קשה לה יות. היא אינה מנסה להסתיר: "רווקא אני, שמדברת על סכס, ישנה לבר בלי לה".

גרופה הרבההרבה שנים. הילדים גרים עם האבא בקיבוץ צפוני. החברות שלהם באות אליה ליעוץ מיני.

יש לה חבר צעיר, בן 31, מוסכניק, קיבוצניק, מעין אביריחלומות של אשה בת 46. אבל שנינו יודעים שאין לזה שום סיכוי. את רחמי כרתו לפני שנתיים, ויודם רוצה להקים מישפחה. ג'די אומרת שהוא מאהב מושלם. מכיר אותה ויודע בדיק שחיבוק זה התנחה הכי אינטימית שלה. לרע היא משילה את שיריוןהפלה של הפי רובוקסיביות, ונותנת משוה מעצמה. בארץ אף פעם לא ידעו איך לאכול אותה. לפני 20 שנה אמרה שאפשר להקפיד לחם וחלב, והסתכלו בה במבט משונה. וכשריברה על סכס אנאלי, אמר לה אורולוג שזו סטייה מינית.

זונה עם

דיפלומה*

ב שכונה בקריות החייוק אותה על תקן של "זונה עם דיפלומה". לא דיברו איתה, פחדו מקשר, לא הבינו מה זה סכסולוגית. עכשיו כבר יודעים מה זה, אבל ג'די כחן עדיין טובה רק להרצאות. שם תמיד הננים מהווירי טואויות שלה על הבימה, מחוש ההומור הרק ומהצלפות הלשון. אבל קשה לה להיזכר מתי בפעם האחרונה הזמינו אותה לשבת על כוסיקפה. סתם ככה בשביל לרבר. העיסוק הכפייית שלה בסכס גרם לחרם לאפורמלי. ג'די מסרבת להצטרף. צילומים קורמים הבאיו עליה מטר של שיחות פרונוגרפיות, וחוז מזה היא רחוקה מלהיות חולתפירסום. היא לא רוצה שיריעו שג'די, העוזות לנכים בכל יום, היא ג'די הסכסולוגית.

"מניסיון אני יודעת שזה רע. הש' כנים שוב יתחילו לעשות לי בעיות. ובכלל, אינני רוצה שיכירו אותי. אינני כותבת ספר, בגלל אותה הסיבה. להרצאות באים אנשים שפניהם אני מוכנה להופיע, אבל זה בהחלט לא כולל את כל עסישראל".

הלבד הזה, הבידור מכולם, עושה משוה לזה, ופתאום ג'די גם מדברת הרבה יותר בשקט. אולי גם דימעה קטנה מסתמנת בקצה העין. כדי להתגבר על התיסכול שכבי ריתתהרחם, היא עברה את הקורס לשפר אישיות I AM. מנסה למצות עצמה, או את החלק החסר שבניחסיאישות, ררך ספורט והתנדר בות. כסף היא עושה מכתובת פרי ייקטים מיסחריים.

יורם והיא מקווים שבאהר הימים תמצא גבר קבוע. היא מאמינה שששים, כמו גברים, חייבות לאונן, כדי לא להתנוון.

שרהאוצר, שבה השתתפו נגיד בנק ישראל, משה מנדלבאום, גלילה מאור, המפקח על ההון יהודה דרורי, החשב אריה שר והממונהעלדהתקציבים יעי קב גדיש.

בישיבה נאמר כי דנים בהי חלטה שהתקבלה יום קודם לכן, להפקיד סיקרן ב"בנק צפון אמריקה" כדי שהבנק יקלוט היצעים של בעלימניות ממעם הציבור.

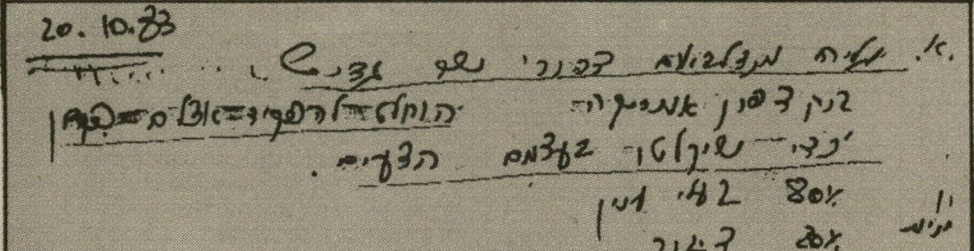
עוד נאמר בישיבה כי מכיוון שרוב מניותהבנק הן בידי בעליו, הם לא רר צים להצטרף להסדרהמניות, אבל רר צים פיתרון לבעיית הירידה במחיר מני יותיהם, אשר עלולה להביא לתביעות מטעם הציבור. היא הוזמנה לישיבה לי

(היא עצמה נידונה על חלקה במפולת הבנק למאסר של חמש שנים) סיפרה כיצד ריווחה לבנק ישראל על הוויסות: הפניות של בנק ישראל לא היו נוק שות בעניין.

"אם תגידו שאתם לא מווי פתיב, אז אנחנו נעצום את הי עיניים. משהו כזה."

השוטת: "מי אמר את זה?"
מונסה: "היתה פגישה אחת, שאני הייתי, ונרמה לי שהיתה זו גלילה מאור, אני לא זוכרת, או מירי. אני באמת לא זוכרת. שאמרו. אז אתם לא מווסתים? לא, אנחנו לא מווסתים. בסדר".

מונסה המשיכה וסיפרה על הנפקה שהבנק תכנן כדי למונע ויסות. "אז אני ישבתי עם ואהל, שהיתה אז סגנית

קטע מהתירשומת של תמר בןדודי, גלילה, מנדלבאום ציפורי.

צורך הכנת המיסמכים לפיקרן בבנק צפוןאמריקה. אם יירש הדבר. גלילה מאור התנגדה לתת כסף לבנק צפוןאמריקה לצורך ויסות המניות ו גם בןדודי הביעה את הסתייגותה מעי רה לוויסות, ועוד במימון הממשלה. למרות ההתנגדויות הורה כהןאורגר לחשב הכללי — שגם הוא הביע את התנגדותו — למצוא פיתרון לתמוך בבנק. אחרי הדברים הללו של שר האוצר נגמרה הישיבה.

החוקר המיסטרתי הציג שאלה לתי מר בןדודי: "גלילה מאור טענה בעדותה במיטרה כי היא לא ידעה כלל, במשך תקופה ארוכה, שבעלימניות של בנק צפוןאמריקה קיבלו בכלל הלואה מבנק הפונלים בכירכת האוצר. היא טוענת שסגניתה, הגברת ואהל, הודי עה לה כי בשיחה איתך טענת שיש הס' רר. למה התכוונת?"

בןדודי: "לא זכורה לי השיחה עם נורית ואהל".

שאלה: האם בישיבה באוצר היי תה הבכנה, על ידי אחד המשתתפים, כהבדל שבין תתן הלואה לבנק או לבי עלי המניות שלו?"

תשובה: "לא היתה שום התי ייחסות, ובכלל לא יררו לפרטי הביצוע של המימון למטרה האמורה. היינו סיוע לפיתרון בעיית הירידה במחירייהמי ניות בבורסה".

בהמשך העדות מסרה בןדודי לי חוקר תירשומת שעשתה מהישיבה. הי תירשומת מציינת במפורש כי השתתפו בה גם נגיד בנק ישראל, משה מנד לבאום, וגם גלילה מאור. כן נאמר בו תרמשמעות: "הוחלט להפקיד אצלם פיקרן, כדי שיקלטו בעצמם היצעים".

עדותה של תמר בןדודי סוי תרת החלטות את גרסת "בנק ישראל" עד כה בכל הפורומים, וגם בוועדתבייסקי.

אייפרכחה תשנה את העמדה הקי יימת כיום, כאילו בנק ישראל לא ידע כלל על הוויסות, והתנגד לה תמיד. **השוב להזכיר שלמרות שי היתה המפקחת על הבנקים בי תקופתהוויסות, והמספה נזי, שות קשות מוועדתבייסקי, ממשיכה גלילה מאור לבהן כויר עצת בכירה לנגיד "בנק ישי ראל", ושמה מוזכר מדי פעם כמועמדת לניהול בבנקאי.** יגאל ליבי

מפקח על הבנקים, כדי לקבוע את גודל ההנפקה. הם רצו לאשר לנו ארבעה מר ליון דולר, ואנחנו דרשנו שיאשרו 4.8 מיליון או משהו כזה, והנימוק היה כי זה מה שיעצור את המשך הוויסות... וכי עיקבות זה אמרו לנו אוקיי, אז הגדילו לנו את ההקצאה".

בהמשך הפסקת השופטת את עררי תה של מונסה ופנתה לתובע: "אני שומעת שהם קיבלו 10 מיליון דולר והסתירו את זה, והיא הסכינה לנו שהבינו שיודעים ולא יודעים, כולם מסתכלים בין האצבעות. ביתהמישפט בקרב עמו הוא יושב. העניין הזה הוא עניין קשה. ברור שבבנקים ויסתו וכי עליעניין ויסתו, ורק בעליעניין וי סתו. כל הוויסות הרי היה אסור. מה זה ויסות? עכשיו עשו את זה בסכומים איריים. אז נתנו פה 10 מיליון. בשביל מה נתנו להם את ה-10 מיליון האלה? האוצר ידע שבשיל מה הוא נתן? אינני יודעת אם בנק ישראל ידע או לא ידע. על זה עשו תקירות, זה ידע והוא לא ידע, כולם לא ידעו".

נזיפה קשה*

כ אשר התובע התווכח עם השור פטת וניסה לשכנע אותה כי יש ממש באישום של שימוש בהלואה למטרת ויסות, ולכן זו גניבה והונאה, אמרה השופטת שוב: "הבנקים האחרים נכנסו להסדר וגמרו איך שגמרו. עם הבנק הזה גמרו בצורה אחרת, נתנו להם איזו שהיא הלואה. בשביל מה נתנו להם את ההלואה?"

"אני שואלת אותך — זו הבי עייה, משהו צריך להסבר לי בשביל מה נתנו להם את ההל וואה"

כאשר נחקרה גלילה מאור במיטרה, היא הכחישה חרמשמעות כי ידעה על ויסותמניות בכלל, ועל הוויסות שנעי שה על ידי בנק צפוןאמריקה בפרט. היא גם העידה במיטרה כי נודע לה רק ההסדר של בנק צפוןאמריקה ורק לאחר שבוצע. אם תוכחה גירסתה של מאור ותופרד, כל אמיותה תתמוטט. והנה, בחומריהראיות בתיק זה מצר ייה עדותה של מי שהיתה אז היועצת המיטפתית של מישרדהאוצר, תמר בןדודי. זו סיפרה כי ב-20 באוקטובר 1983 ערכה תירשומת בישיבה אצל

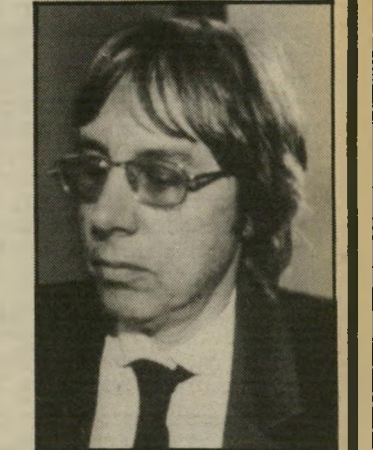
הלואה על ידי נותניהם, ובכך גנב את כספי ההלואה האמורה.

הפרשה החלה מייד לאחר שנחתם הסדר מניותהבנקים, באוקטובר 1983. בנק צפון אמריקה סירב להצטרף להי סדר, מכיוון שיותר מ-80% ממניותיו היו בידי בעליהבנק. לפי הסדר מניות הבנקים, לא כלל ההסדר מניות שהיו בידי בעליהבנק. אלה, וכניהם מישי פחות ידועות ועשירות כמו ג'ו נאצר (בעל הבנק הבינלאומי כיום) והאחים נקאש (נ'ורדאש) החלו מפעילים להי צים על גורמים בשלטון כדי לפתור את הבעייה.

מי שהיה אז שרההכלכלה, יעקב מרירור, העיד במישפט כי הפריץ ביקשו לסייע לבנק בפיתרון בעיות,

מפכת מאור אוקיי, הנדילי

שופטת דורנר, מסתכלים בין האצבעות

נאשמת מונסה, ועצום עיניים

כאשר הציבור ימכור את מניותהבנק ולא יהיה מי שיקלוט אותן, ולכן צפיה התמוטטות המניות של הבנק. מרירור סיפר בעדותו כי פנה לנגיד בנק ישראל, משה מנדלבאום, וכמה מי ראשי בנק ישראל והאוצר, וביקש לי סייע לבעליהבנק, אולם נתקל בסירוב מוחלט. הוא פנה אז לשרהאוצר, יגאל כהןאורגר, ושיכנע אותו שאם יינעו הבנק, והמשקיעים בו יפגעו, יגרם הי רבר נזק למדינה.

כהןאורגר כינס פורום מיוחד, ולי פניו הופיעו מרירור, ומי שהיה אז שר החקלאות, אהרון אוון, וביקשו לסייע לבנק.

לפי עדות מרירור, הישיבה היתה עוינת. אולם הוא שמע לאחרמכן כי בעליהבנק קיבלו הלואה מיוחדת של 10 מיליון דולר מ"בנק הפועלים", לפי בקי שת האוצר, שהפקיד מחצית הסכום כפיקרן ב"בנק הפועלים".

מרירור סיפר כי הקשרים בינו לבין הפריץ נוצרו מאחר והבנק היה שותף בחברה נואון של מרירור, שעסקה כפיתוח חיסכון באנרגיה. מרירור היה גם מי שהביא את נאצר להשקיע בבנק. העדות שנתן מרירור במיטרה היתה שונה מזו שמסר בביתהמישפט. הוא סיפר כי לאחר שהלפריץ הפגיש עם בעליהמניות של הבנק, שהגיעו לישראל במיוחד, הוא השתתף בפגישה עם הנגיד, משה מנדלבאום, גלילה מאור ויעקב גדיש, שהיה אז הממונה על הי תקציבים. היו בה גם מנכ"ל"הבנק, דרסה מונסה, יהושע הלפרין וכמה מישי קיעים.

הנגיד לא הסכים לתת לבעליהמני גיות הלואה שבה ויסתו את המניות, והציג לבנק להצטרף להסדר. אותו הרכב היה לאחרמכן בפגישה אצל שר האוצר, יגאל כהןאורגר, שהורה להי פקיד כספים בבנק הפועלים, שיתן את ההלואה לבעליהבנק, כדי שיווסתו את המניות.

"כולם לא ידעו"

ר שופטת במישפט זה, רליה דורנר, מגלה התעניינות רבה בי הלואה לוויסות. הרסה מונסה, שהעי דה במשך כמה ימים במהלך המישפט

ב שקטיב"בשקט, בין אלפי עמודי פרוטוקול משעממים במישפט ה מתנהל נגד יהושע הלפרין, מייסד ומי נהל בנק צפוןאמריקה שהתמוטט, החל רוקם עור וגידים הנושא האמתי של המישפט: האם ידעו ראשי בנק ישראל כי בנק צפוןאמריקה מווסת את מניותיו?
האם רימו את ועדתבייסקי, שלסניה העידו, כי מעולם לא ידעו ולא אישרו לשום בנק מעי שיה ביה?
המישפט עצמו מתנהל על שורה של אישומים, שהגישה המדינה נגד הלפי רין, החשוד בגניבת כספים מן הבנק. אחד האישומים היה הונאת בנק ישר אל, כרשות המפקחת, בכך שהבנק ויסת את מניותיו אחרי הסדר מניותהבנקים. הוא מואשם גם כי השתמש בכספי הלי וואה, שקיבלו בעלי הבנק מן האוצר, לשם ויסות המניות, בניגוד ליעוד הי